

вечерік-тѣ и рече: Тая чаша е Новый-тѣ Завѣтъ на моїк-тѣ кръвъ: това правѣте, колко-то пѣти піете, за мое вспоминаніе. Защото колкото пѣти ядете тоя хлѣбъ, и тѣк чаша піете, смерть-тѣ Господнік възвѣщавате доклѣ дойде” (1 Кор. 11; 23-26). “Това правѣте за мое вспоминаніе.” Лук. 22; 19: Мат. 26; 26-29.

Тука ся казува че цѣль-та на Господнік-тѣ вечерік е да възвѣщавамы смерть-тѣ Господнік, — “Колкото пѣти ядете тоя хлѣбъ, и тѣк чаша піете смерть-тѣ Господнік възвѣщавате доклѣ дойде.” Коя смерть? Явно е смерть-тѣ, којкто Христосъ прѣтьрѣ на кръстѣ-тѣ. Да възвѣщавамы смерть-тѣ Господнік значи, да изяснявамы, показувамы, и држимъ здраво въ паметь-тѣ си неговы-тѣ страданія на кръстѣ-тѣ, когато съсъ смерть-тѣ си ны избави отъ вѣчнѣ мѧккѣ. Пакъ тука ся казува ясно, че цѣль-та на тѣзи вечерік е споменъ за Христа. Христосъ не казува: Това правѣте за прощеніе на грѣхове-тѣ си, но, “Това правѣте ЗА МОЕ вспоминаніе.” и пр. — За въспоминаніе на моите страданія и на смерть-тѣ ми за васъ. Когато ядете тоя хлѣбъ, помнѣте мое-то распинаніе за васъ тѣло; и когато піете това вино, помнѣте моїк-тѣ на кръстѣ-тѣ пролѣтѣ кръвь за васъ. Хлѣбъ-тѣ и вино-то прѣставяватъ распинаніе-то тѣло Христово и пролѣянк тѣ му кръвь, и помогатъ ви да имамы по здравѣ и по якѣ вѣрѣ въ распинатый-тѣ нашъ Спасителъ. Чрѣзъ тѣхъ виждамы като че е Спаситель-тѣ ни изново распинатъ прѣдъ очи-тѣ ни; виждамы кръвь-